

399 PÄIKE on taevaserval madalal,
õhtuhelk laotusse lööb.
Lõõtspill on helisemas kiige all;
aeg tõesti vist lõpetada töö.
Mis siin veel kaalutleda, brigadir,
kamanda vaid sirgeks read.
Kähku küigele, kus tantsule vii
kõige uhkem neidude seast.

Kindlasti ammu teda meeles pead,
vaikid vaid tütarlaste ees.
Kuigi me külas iga nooruk teab,
mis mõtleb kolhoosi kangeim mees.
Pilk on sul haruharva õrn ja hell,
kohmetusest rohkem arg.
Millal kaugemale pilkudest küll
jõuab ükskord peidetud arm.

Eh, brigadir, kas ta sind oodanud
pole siis küllalt kaua veel!
Või kaob sul julgus, et all pärnapuu
sa ohkad ja sõnadeta jääd?